

Պարույր Սևակ

Գժվում եմ

Եվ ինձ լսելով՝

Կարող եմ ասել.

«Գժվե՞լ է, ի՞նչ է».

Իսկ ես էլ կասեմ.

«Այո՛, գժվե՛լ եմ,

Ինչո՞ւ չգժվել»:

Իսկ գժվելով չե՞ն սիրում ու ատում:

Իսկ գժվելուց չե՞ փայտը ճարճատում:

Առանց գժվելու՝ չկա՛ շահած մարտ:

Առանց գժվելու՝ չե՛ն ծնի նոր մարդ:

Մինչև չգժվի՝ ջուրը չի՛ եռա,

Կեղև չի պատռի հատիկը նոսն:

Ծառե՞րն են փթթում՝

Գժվա՛ծ են անշուշտ:

Երկի՞րն է պտտում՝

Գժվա՛ծ է անշուշտ...

Սերմերը մինչև կարգին չգժվեն՝

Բե՛րք չեն դառնալու:

Թաթերը մինչև կարգին չգժվեն

Ձե՛րք չեն դառնալու:

Բառերն էլ մինչև կարգին չգժվեն՝

Ե՛րգ շեն դառնալու...

Ա՛խ, ուր էր թե ես միշտ գի՛ժ լինեի...

01.X.1961թ.

Երևան